

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010207
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5620010207.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júna 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie obžalovaného MUDr. K. S. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/45/2020 z 30.09.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného MUDr. K. S. z a m i e t a ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný MUDr. K. S. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie a zdravotnícke povolanie na 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odvolaní uviedol, že toto podáva proti výroku o treste. Uviedol, že keby vedel, že koná v rozpore so zákonom, nebol by na základe Zmluvy o poskytovaní odborných služieb zo dňa 07.07.2018 vykonával prehliadku mŕtvych tiel. Predpokladá, že zásadami ukladania trestu a úvahami, obsiahnutými v napadnutom rozsudku, sa súd spravoval aj pri vydávaní prvotného rozhodnutia vo veci - trestného rozkazu zo dňa 22.05.2020. Súd vtedy považoval jednoznačne za primeraný a dostatočne naplňujúci požiadavky zákona trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 15 mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie na dobu 1 rok. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný prácu koronera vykonával po tom, čo ho v takejto možnosti utvrdil samotný konateľ spoločnosti, s ktorou mal obžalovaný uzavretú platnú zmluvu o poskytovaní odborných služieb. Bolo ďalej preukázané, že obžalovaný pri výkone činnosti profesionálne nepochybil. Ani pri jednom z čiastkových skutkov nenastali žiadne nežiadúce účinky, obžalovaný svojím konaním nespôsobil žiadnu majetkovú či nemajetkovú ujmu, jeho konaním nebola spôsobená žiadna škoda. Súd mal u obžalovaného konštatovať 2 poľahčujúce okolnosti a to v zmysle ust. § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. a trest mal ukladať s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. tak, že hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby by znížil o jednu tretinu. Obhajoba nepovažuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za primeraný a adekvátny. Obdobným spôsobom hodnotí aj uloženie trestu zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie a zdravotnícke povolanie. Krajskému súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok vo výroku o vine zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest na slobode bez uloženia trestu zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie a zdravotnícke povolanie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom mal na zreteli povinnosť prihliadnúť aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste krajský súd poznamenáva, že preskúmaním spisu zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu. V súvislosti s výrokom o treste vykonal prvostupňový súd dokazovanie v dostatočnom rozsahu a podľa názoru krajského súdu dôkazy v tomto smere vyhodnotil v súlade so zákonom. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd podrobne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, pokiaľ ide o výrok o treste. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je vo vzťahu k výroku o treste podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj vyhlásenie podľa § 333 ods. 3 Tr. por. a uznal ho vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pretože vykonané dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd poznamenáva, že obžalovaný bol priestupkovo postihnutý trikrát za priestupky na úseku cestnej premávky. Doposiaľ bol trikrát právoplatne odsúdený výlučne za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Posledný trest odňatia slobody vykonal dňa 01.11.2018 a trest zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie vykonal dňa 22.04.2020.

Obžalovaný sa ku skutku síce priznal, oľutoval ho, avšak uviedol, že nemal vedomosť o tom, že nemôže vykonávať funkciu koronera. Táto odvolacia námietka obžalovaného je vo vzťahu k výroku o treste neopodstatnená, nakoľko sa vzťahuje k výroku o vine, vo vzťahu ku ktorému sa dokazovanie nevykonávalo, keďže obžalovaný vyhlásil, že je vinný a prvostupňový súd jeho vyhlásenie prijal. Krajskému súdu preto ani neprináleží preskúmať zákonnosť výroku o vine.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd poznamenáva, že tresty uložené prvostupňovým súdom obžalovanému zodpovedajú stavu veci a zákonu. Ani predchádzajúce odsúdenia, a to aj k nepodmienečnému trestu odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv v tom smere, aby v budúcnosti viedol riadny život. Obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostáva do rozporu so zákonom v trestnoprávnej rovine, preto možno konštatovať, že u obžalovaného sa jedná o recidívu trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje krajský súd požiadavku obžalovaného, aby mu namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody bol uložený iný alternatívny trest nespojený s odňatím slobody za neopodstatnenú. Bolo by proti logike účelu trestu očakávať, že po výkone prísnejších trestov, ktoré nemali na obžalovaného očakávaný výchovný vplyv k jeho náprave a prevýchove bude postačovať trest miernejší. Len výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere určenej prvostupňovým súdom možno aj podľa názoru krajského súdu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti obžalovaným a vytvoriť tým aj podmienky k jeho náprave a prevýchove. Trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom podľa názoru krajského súdu dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Krajský súd poznamenáva, že obžalovaný bol v období rokov 2018 až 2020 dvakrát odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť súvisiacu s jeho povolaním ako lekár. Z výkonu posledného trestu odňatia slobody bol prepustený 1.11.2018 a skutok, pre ktorý je stíhaný teraz spáchal 23.5.2019. V páchaní úmyselnej trestnej činnosti pritom pokračoval v rokoch 2016, 2017, 2018 a 2019, teda v krátkych časových obdobiach, a to aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam. Je zrejmé, že doterajšie tresty, ktoré mu boli uložené, a to aj jeden nepodmienečný trest odňatia slobody nezabezpečili jeho nápravu a prevýchovu v tom smere, aby už viedol riadny život. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody preto považuje aj krajský súd nielen za zákonné, ale aj za nevyhnutné.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje na svoje rodinné pomery v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že týchto rodinných pomerov si bol obžalovaný vedomý aj v čase páchania trestnej činnosti a pokiaľ by mu skutočne na nich záležalo tak, ako uvádza v odvolaní, mali mu práve tieto rodinné pomery zabrániť v páchaní trestnej činnosti, nakoľko si musel byť vedomý, že prípadným vykonaním trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie bude sťažená jeho starostlivosť o rodinu.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd aj námietku obžalovaného, že prvostupňový súd mal prihliadať aj na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Pokiaľ obžalovaný poukázal, že k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval, táto okolnosť bola zohľadnená v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. Len fakt, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, sám osebe nepostačuje k tomu, aby sa automaticky konštatovalo, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. V tomto smere je potrebné poukázať, že trestná činnosť obžalovaného bola fakticky odhalená a preukázaná správnym orgánom. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že hodnotenie významu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák. závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti okrem pomoci obžalovaného mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Ako už bolo vyššie konštatované, bolo spáchanie trestného činu obžalovaným preukázané najmä činnosťou správneho orgánu a následným zistením o existencii zákazu činnosti vykonávať lekárske povolanie príslušným rozhodnutím. Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu nepochybil, keď nepriznal poľahčujúcu okolnosť v prípade obžalovaného aj v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., nakoľko samotné priznanie obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti nemalo podstatný, resp. rozhodujúci vplyv na objasnenie trestnej činnosti obžalovaného.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V súlade so zákonom je aj výrok o treste zákazu činnosti vykonávať lekárske a zdravotnícke povolanie, nakoľko obžalovaný sa dopustil trestného činu práve v súvislosti s touto činnosťou.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd aj odvolaciu námietku v tom smere, že trestným rozkazom bol vo veci obžalovanému uložený miernejší trest, nakoľko ani podľa názoru krajského súdu trest uložený obžalovanému trestným rozkazom nie je možné považovať za zákonný a primeraný, v dôsledku čoho podal aj prokurátor odpor.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje výrok o treste v napadnutom rozsudku za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré rozsudku prvostupňového súdu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného MUDr. K. S. podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.